

LA CANTANT DEL TAXI GROC

Un taxi groc l'haurà deixada
davant la porta del cafè.
L'hi queda el temps just de pentinar-se i prou,
se sent el seu nom per l'altaveu.
D'un salt es planta a l'escenari
i engega un ritme amb el seu peu,
amb màgiques notes la guitarra encen
i enlaira el miracle de la veu.

I mai no canviarà,
la força la traurà
d'on calgui per gaudir
de la vida al cent...,
la vida al cent per cent.
Jugant amb cada foc,
lliscant per cada lloc.
Lluitant per seguir viva
esbojarrada...,
esbojarradament.

Un taxi idèntic l'ha tornada
al seu carrer de barri humit,
s'empesca una pressa per tapar la por
quan puja l'escala del seu pis.

I mai no canviarà... etc.

El llum suau d'aquella cambra
tracta de no ferir-li els ulls,
mentre ella es demana quin és el perquè
d'aquesta absoluta solitud.
I lluitarà per tal de vèncer
aquella boja sensació
que ens deixa empassar-nos l'univers d'un glop,
i ens mata amb la llarga digestió.

Jordi Fernando/ Maria Cinta